

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio LXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

in maxillâ dexteram, præbe ei & siniftram &c. Et Ro. xij. Non defendentes uosmetipfos &c. Si enim hoc esset consiliû (ut multi etiam Theologi uidentur errare) tunc liceret eadem libertate resistere Papæ in suis oneribus & sententijs iniustis, qua Turco, uel alijs aduersarijs, sed nullis prorsus est resistendum, licet nõ sit eorum opus approbandum, ne sit error in conscientia. Sed hæc materia necessaria ualde, aliud tempus, & opus postulat.

CONCVSIO LXX.

Sed magis tenent oibus oculis intendere, oibus auribus aduertere, ne pro cõmissione Papæ illi sua somnia prædicent.

PROBATISSIMA est regula illa Iuristarum, papam in omnibus concessionibus sic agere, ut nulli alteri præiudicet, nisi id faciat expressa mentione, & plenitudinis potestate, ut docet quoq; mos Curia atq; stilius. Quare certissimû est, quod dans indulgentias, uult eas esse nihil plus quam indulgentias, neq; aliquid ualere, q̃ quod natura sua ualent. permittit aut ualere, quantum ualent, contentus quod dederit, nusq; enim declarat ualorẽ earum. Hæc est cõmissio Papæ. At nostri præcones ultra procedunt, & non solû sese iactant per pulpita, quod sint Papæ, quos rectius pappos alij putant. Verû & nomini coniungunt officium, tam Papæ q̃ Ecclesiæ, ac nobis uelut e cælo statuunt & pronunciant cû fiducia quid sint, imo longissime ultra q̃ sint, & esse unq̃ possint indulgentiæ, ut uel ex libro suo potest probari nouissimo. Horû itaq; somnia, tenentur Episcopi prohibere, ne sinant lupos intrare ouilia Christi, sicut expresse præcipitur, libro v. de pœ. & re. ca. Cum ex eo, Et Cle. eodẽ. ca. Abusionibus. ut nihil permittant populo proponere, q̃ quod in eorum literis cõtinetur.

CONCLVSIO LXXI.

Contra ueritatem Apostolicarum ueniarum qui loquitur, sit ille anathema & maledictus.

QVIA & si res parua sit, ueniarum largitio, respectu gratiæ dei, & ad tantum boatum prædicantium eas, tamen contra potestatem superbe agit, qui contra dixerit, ideo merito maledicetur, cum obedientia Ecclesiastica eo sit mirabilior, quo etiam in uilioribus suo sensui cedit, & humiliatur. Quæ autem sit ueritas

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN
indulgentiarū, satis hucusq; est disputatū, & adhuc expectat des-
terminationē Ecclesiæ, nisi quod certū est, eas esse relaxationes
tantum temporalium pœnarū, quæcunq; tandem illæ sint. Re-
laxatio uero pœnarum (ut dixi) uilius est donum, quod Ecclesia
donare potest, præsertim si eam donet ijs, quibus culpam remis-
serit. Remissio uero culpæ est maximum omnium, cum sancto
euangelio, quod illi non ita curant, aut certe ignorant.

CONCLUSIO LXXII.

Qui uero contra licentiam & libidinem uerborum con-
cionatoris ueniarum curam habet, sit ille benedictus.

SIC enim hodie habet uidua CHRISTI, sancta Ecclesia,
ut oibus omnia liceant, & præsertim THEOLOGIS SCHO-
LASTICIS, inter quos inuenite est, qui ueras etiã sententias
damnant, nulla causa nisi quia ex suo fonte non prodierūt, ipsis
tamen licet asserere, quod deus peccatū facit, deus est causa mali
culpæ, & multa alia, quæ si quis poeta uel orator (ut uocant) aut
græce, latine, hebraice doctus diceret, omnium hæreticorum pessi-
mus fuerit, sed id maius damnū, Tantū est crimen, si quis Chris-
tianus Turcis arma deferat, aut Romam petētes impediatur. Aut
literas Apostolicas uiolauerit, ut nulla unq; data sit facultas, illa
remittendi, etiam si plenissima plenissimarū daretur, sed sibi re-
seruat sedes Apostolica, tam sancte tūc agebat Ecclesia, & serua-
tis dei mādatis primū, etiã tam parua uoluerit, tanto rigore co-
ercere. nondū em̄ erat illa Lerna & Tartarus Simoniarū, libidi-
num, pomparū, cædiū, reliquarūq; abominationū in ecclesia.
At si illa ita rigide coercētur, quo tandem putamus rigore sunt
coercendi, qui non Turcis, sed dæmonibus offerunt, non quæ-
cunq; sed nostra propria arma, id est, uerbum dei, dum illud suis
somnia, contaminant, & (ut Isa. solet loqui) constant in Idolū
per spiritum suum, ut sit non instrumentū, quo trahatur anima,
sed seducatur in falsas opiniones. At hoc uitium passim ira li-
cet, ut uiciosissimus sit, qui non uirtutem & meritum meritorū
existimet a quocūq; factū fuerit. Sic & beatus Hieronymus que-
ritur, scripturā omnibus patere, non ad discendū, sed ad laceran-
dum. Deinde, si qui euntes Romam impediunt, adeo peccant,
quid illi, qui euntes in cœlum impediunt, non solum pestilentia